

OBSAH

Hlava	<i>Knih první</i>	Strana
I.	Velikost Boží - - - - -	10
II.	Bůh jest v člověku a člověk v Bohu - -	11
III.	Bůh jest ve všem - - - - -	12
IV.	Nekonečné dokonalosti Boží - - - - -	13
V.	Prosba o lásku Boží a odpuštění vin - - -	14
VI.	Vylíčení dětství a dík za prozřetelnost Boží - - - - -	16
VII.	I dětství tone ve hříších - - - - -	20
VIII.	Jak se naučil mluvit - - - - -	22
IX.	Nechuť k učení a záliba ve hře - - - - -	24
X.	Zhoubný vliv radovánek a divadelních her - - - - -	26
XI.	V nemoci prosí o křest - - - - -	27
XII.	Jak se mu stalo prospěšným i učení z při- nucení - - - - -	29
XIII.	Ve kterých naukách měl největší zálibu	30
XIV.	Odpor proti jazyku řeckému - - - - -	33
XV.	Modlitba - - - - -	34
XVI.	Odsuzuje vyučovací metodu - - - - -	35
XVII.	Jak způsob vyučování sváděl k ješitnosti	38
XVIII.	Lidská zaslepenost, zachovávajíc pravidla vyučování, přestupuje příkázání Boží -	39
XIX.	Více se bál mluvnické chyby než hříchů	41
XX.	Dík za dobrodiní přijatá v dětském věku	43

Knih druhá

I.	Vzpomínka na hříchy jinošského věku -	45
II.	Šestnáctý rok svého věku prožil ve smil- né náruživosti - - - - -	46
III.	Nedostatky výchovy Augustinova - -	48
IV.	Krádež - - - - -	53
V.	Nikdo nehřeší bez příčiny - - - - -	54
VI.	Zdánlivé dobro vede ke hříchu; pravé jest v Bohu - - - - -	56

VII. Projev díků - - - - -	59
VIII. V krádeži miloval účast druhů - - - - -	60
IX. Špatná společnost - - - - -	61
X. Klid v Bohu - - - - -	62

Knihba třetí

I. Vliv lásky - - - - -	63
II. Vliv divadla - - - - -	64
III. Zpustlost mladíků kartaginských - - - - -	67
IV. Ciceronův Hortensius roznítil v něm lásku k filosofii - - - - -	69
V. Znechutilo se mu Písmo svaté pro prostý sloh - - - - -	71
VI. Upadl do léčky Manichejských - - - - -	72
VII. Nerozumnost učení manichejského - - - - -	76
VIII. Co Bůh nařizuje, jest počestno - - - - -	79
IX. Bůh soudí jinak než lidé - - - - -	82
X. Podivné názory Manichejských - - - - -	84
XI. Matčiny modlitby a slzy - - - - -	85
XII. Odpověď biskupová na prosby sv. Moniky - - - - -	87

Knihba čtvrtá

I. Sveden bludem sám svádí jiné - - - - -	89
II. Vyučuje řečnictví a žije v nedovoleném poměru; odmítá hadače - - - - -	90
III. Moudrý lékař odvrací ho od astrologie - - - - -	92
IV. Žal nad smrtí přítelovou - - - - -	95
V. Proč pláč jest úlevou nešťastným - - - - -	98
VI. Vyznává nezřízenost svého bolu - - - - -	99
VII. Z velikého zármutku opouští Tagaste - - - - -	100
VIII. Čas hojí bolest - - - - -	102
IX. Pravé přátelství má svůj základ v Bohu - - - - -	103
X. Duše nemůže spočinouti ve tvorech - - - - -	104
XI. Veškeré stvoření jest pomíjející - - - - -	105
XII. Kdy jest láska dobrou - - - - -	107
XIII. Původ lásky - - - - -	109
XIV. Věnuje své spisy „O Krásném a Vhodném“ řečníku Hieriovi - - - - -	110

XV. Uchvácen smyslností nedovedl se povznésti k duchovnímu - - - - -	113
XVI. Porozuměl Aristotelovým kategoriím a knihám o svobodném umění - - - - -	116

Knihá pátá

I. Povzbuzuje mysl ke chvále Boží - - - -	120
II. Bezbožný marně prchá před Bohem - -	121
III. Příchod Faustův; zaslepenost filosofů - -	122
IV. Jediné poznání Boha blaží člověka - - -	126
V. Nevědomost a nevěrohodnost Manesa -	127
VI. Výmluvný, ale neučený Faustus - - - -	129
VII. Zklamán odvrací se od sekty manichejské - - - - -	131
VIII. Jde do Říma proti vůli své matky - - -	134
IX. Připisuje své uzdravení modlitbám matčiným - - - - -	137
X. Bludy Augustinovy před přijetím evangelia - - - - -	140
XI. Nedostatečné odpovědi Manichejských na námitky z Písma - - - - -	144
XII. Věrolomnost žáků v Římě - - - - -	145
XIII. Příchod Augustinův do Milána a otcovské přijetí sv. Ambrože - - - - -	146
XIV. Poučen kázáním sv. Ambrože počíná chápati svůj blud - - - - -	148

Knihá šestá

I. Svatá Monika v Miláně - - - - -	151
II. Ambrož zakazuje hostiny pohřební; poslušnost Moniky - - - - -	153
III. Zaměstnání sv. Ambrože - - - - -	155
IV. Z kázání Ambrožových chápe katolickou pravdu - - - - -	157
V. O vážnosti a významu Písma svatého -	160
VI. Ubohost tížádsti - - - - -	162
VII. Odvrací Alipia od her v cirku - - - - -	165
VIII. Alipiův opětý pád - - - - -	168

IX.	Alipius obviněn z krádeže - - - - -	170
X.	Bezúhonnost Alipiova; příchod Nebri- diův - - - - -	172
XI.	Veliký zmatek v Augustinově srdci - - -	175
XII.	Různý názor Alipiův a Augustinův o man- želství a celibátu - - - - -	178
XIII.	Marná snaha matčina o manželství Au- gustinovo - - - - -	180
XIV.	Rozhodl se vésti společný život s přáteli	181
XV.	Místo propuštěné souložnice bere si jinou	183
XVI.	Má strach před smrtí a posledním sou- dem - - - - -	184

Knihá sedmá

I.	Představuje si Boha jako tělesnou bytost	186
II.	Nebridiovy námitky proti Manichejským	189
III.	Hledá příčinu hříchu - - - - -	190
IV.	Bůh jest neporušitelný - - - - -	192
V.	Hledá opětně příčinu zla - - - - -	194
VI.	Zamítl hádání hvězdopraců - - - - -	196
VII.	Snaží se usilovně vypátrati příčinu zla	201
VIII.	Boží milosrdenství mu spěje ku pomoci	203
IX.	Nalézá jen temný obraz Kristův v kni- hách Platoniků - - - - -	204
X.	Počíná poněkud chápati božské věci - -	207
XI.	Jak existují stvořené bytosti - - - - -	209
XII.	Vše, cožkoliv jest, jest dobré - - - - -	210
XIII.	Veškeré stvoření hlásá slávu Boží - - -	211
XIV.	Konečně mu zasvitlo pravé poznání Boha	212
XV.	Vše má podíl na pravdě a dobrotě Boží -	213
XVI.	Co jest hřích - - - - -	214
XVII.	Jak dospěl k poznání Boha - - - - -	215
XVIII.	Kristus jest cesta k spasení - - - - -	217
XIX.	Považoval Krista za velmi moudrého člo- věka - - - - -	218
XX.	Četba knih Platonikův učinila jej učeněj- ším, ale také pyšnějším - - - - -	220
XXI.	Nalézá v Písmě svatém cestu spásy - - -	221

Knihá osmá

I. Augustinova návštěva u Simpliciana - -	225
II. Zpráva o obrácení Viktorinově - - - -	228
III. Proč působí radost obrácení hříšníkú - -	232
IV. Proč obrácení proslavených lidí působí větší radost - - - - -	234
V. Co ho zdržovalo od obrácení - - - - -	236
VI. Zpráva o životě sv. Antonína opata - -	239
VII. Vypravování Pontitianovo uvádí Augu- stina v nesmírný neklid - - - - -	244
VIII. Vnitřní boj - - - - -	247
IX. Proč duše sama sebe neposlouchá - - -	249
X. Dvě vůle a jen jedna duše - - - - -	250
XI. Před rozhodným bojem - - - - -	254
XII. Tajemný hlas - - - - -	257

Knihá devátá

I. Dík - - - - -	261
II. Rozhodl se opustiti školu - - - - -	262
III. Smrt Verekunda a Nebridia - - - - -	265
IV. Četba žalmů - - - - -	268
V. Oznamuje své rozhodnutí - - - - -	274
VI. Křest - - - - -	275
VII. Nalezení těl sv. Gervasia a Protasia - -	277
VIII. Smrt svaté Moniky - - - - -	279
IX. Chvalořeč o svaté Monice - - - - -	282
X. Rozmluva s matkou o nebi - - - - -	286
XI. Poslední slova a smrt svaté Moniky - - -	289
XII. Augustinův bol - - - - -	292
XIII. Modlí se za matku - - - - -	296

Knihá desátá

I. V Bohu jest naše jediná naděje a radost	300
II. Vyznání srdce - - - - -	301
III. Proč vyznává účinky milosti - - - - -	302
IV. Veliký užitek tohoto vyznání - - - - -	304

V. Člověk sám sebe dobře nezná	- - - - -	306
VI. Ví zcela určitě, že miluje Boha	- - - - -	307
VII. Boha nepoznáváme smysly	- - - - -	310
VIII. Síla paměti	- - - - -	311
IX. Paměť s ohledem na vědy	- - - - -	315
X. Vědy nevnikají smysly do paměti	- - - - -	316
XI. Co znamená „učiti se“?	- - - - -	318
XII. Paměť s ohledem na čísla a prostor	- - - - -	319
XIII. Paměť s ohledem na duševní činnost	- - - - -	320
XIV. Paměť s ohledem na hnutí mysli	- - - - -	321
XV. Paměť s ohledem na nepřítomné	- - - - -	323
XVI. Paměť s ohledem na věci zapomenuté	- - - - -	324
XVII. Bůh převyšuje sílu paměti	- - - - -	327
XVIII. Paměť jest nutná i k nalezení ztracených věcí	- - - - -	328
XIX. Co znamená „vzpomínati si“	- - - - -	329
XX. Hledající Boha, hledáme věčnou blaženost	- - - - -	331
XXI. Jak idea blaženosti tkví v paměti	- - - - -	333
XXII. Bůh jest radostí srdce lidského	- - - - -	335
XXIII. Věčná blaženost jest radost z Boha, věčné Pravdy	- - - - -	336
XXIV. Bůh jest v paměti	- - - - -	338
XXV. Ve které části paměti nalézáme Boha	- - - - -	339
XXVI. Bůh jest pravda, jež odpovídá všem, kteří se ho táží	- - - - -	340
XXVII. Co mu překáželo najíti Boha	- - - - -	341
XXVIII. Ubohost tohoto života	- - - - -	341
XXIX. V Bohu jest jistá naděje	- - - - -	342
XXX. Pokušení tělesné žádostivosti	- - - - -	343
XXXI. Pokušení hrdla	- - - - -	345
XXXII. Pokušení doléhající na čich	- - - - -	350
XXXIII. Pokušení doléhající na sluch	- - - - -	351
XXXIV. Pokušení očí	- - - - -	353
XXXV. O zvědavosti	- - - - -	356
XXXVI. O pýše života	- - - - -	360
XXXVII. Jak působí na něho lidská chvála	- - - - -	362
XXXVIII. O ješitnosti	- - - - -	366
XXXIX. O samolásce	- - - - -	367
XL. Opakuje, jak nalezl Boha v sobě a ostatních věcech	- - - - -	367
XLI. Trojí žádostivost	- - - - -	369

XLII. Dábel jest klamný prostředník - - - - -	370
XLIII. Jediným prostředníkem jest Ježíš Kristus	371

Knihá jedenáctá

I. Vyznání vlastní ubohosti rozmnožuje lásku - - - - -	374
II. Prosba o porozumění Písmu svatému -	375
III. Vyzývání Pravdy, aby mluvila skrze Mojžíše - - - - -	378
IV. Stvoření hlásá Stvořitele - - - - -	379
V. Svět byl stvořen z ničeho - - - - -	380
VI. Bůh stvořil vše věčným Slovem - - - -	382
VII. Slovo jest Syn Boží souvěčný s Otcem -	383
VIII. Věčné Slovo jest naším jediným Pánem	384
IX. Jak Slovo Boží mluví k srdci - - - - -	385
X. Vůle Boží nemá začátku - - - - -	386
XI. Čas není měřítkem věčnosti - - - - -	387
XII. Co dělal Bůh před stvořením světa - - -	388
XIII. Před stvořením nebylo času - - - - -	389
XIV. Co jest čas - - - - -	391
XV. Co jest měřítkem času - - - - -	392
XVI. Jak se měří čas - - - - -	395
XVII. Kde jest minulý a budoucí čas - - - -	396
XVIII. Jak minulý a budoucí čas jest přítomný	396
XIX. Jak lze poznati budoucnost - - - - -	399
XX. Jak nazvati různost času - - - - -	399
XXI. Jak možno měřiti čas - - - - -	400
XXII. Prosí Boha o rozluštění této záhady - -	401
XXIII. Podstata času - - - - -	403
XXIV. Čas jest měřítkem pohybu - - - - -	405
XXV. Prosba o světlo s hůry - - - - -	406
XXVI. Čas není měřítkem času - - - - -	407
XXVII. Jak měříme čas - - - - -	409
XXVIII. Čas měříme duchem - - - - -	412
XXIX. Spojení s Bohem - - - - -	414
XXX. Před stvořením nebyl čas - - - - -	415
XXXI. Bůh poznává jinak než člověk - - - -	416

Knihá dvanáctá

I. Jak obtížno jest hledati pravdu - - - -	418
II. O dvojím nebi a dvojí zemi - - - - -	419
III. Co jest tma nad hlubinou - - - - -	419
IV. Pralátka - - - - -	420
V. Podstata prahmoty - - - - -	421
VI. Jak možno si představiti prahmotu - - -	421
VII. Nebe vyniká nad zemi - - - - -	423
VIII. Prahmota povstala z ničeho - - - - -	424
IX. Co jest nebe nebes - - - - -	426
X. Věří Písmu - - - - -	427
XI. Čemu se naučil od Boha - - - - -	427
XII. Dva druhy tvorů - - - - -	430
XIII. Duchové bytosti - - - - -	431
XIV. Hloubka Písma svatého - - - - -	432
XV. Rozdíl mezi Stvořitelem a stvořením -	433
XVI. Potírá odpůrce pravdy - - - - -	438
XVII. Různý význam slov „nebe i země“ - -	439
XVIII. Písmo připouští více smyslů - - - -	441
XIX. Zřejmá a jasná pravda - - - - -	443
XX. Různý výklad slov: Na počátku stvořil . .	444
XXI. Různý výklad slov: Země byla neviditel- ná a beztvárná - - - - -	445
XXII. Bůh stvořil více věcí, o nichž Genese mlčí	446
XXIII. Různá mínění ve výkladu Písma - - - -	449
XXIV. Písmo jest pravdivé, i když obtížné - - -	450
XXV. Obtížný výklad Genese - - - - -	451
XXVI. Jest možno vykládati tatáž slova různým způsobem - - - - -	454
XXVII. Nejlépe jest čerpati ze zdroje - - - - -	455
XXVIII. Různé názory učenců na Písmo - - - -	457
XXIX. Jak může něco býti dříve - - - - -	459
XXX. Výklad Písma musí se díti s láskou - - -	462
XXXI. Přijímejme pravdu, ať ji hlásá kdokoliv -	463
XXXII. Zjevená pravda - - - - -	464

Knihá třináctá

I. Vzývá Boha nesmírné dobroty - - - - -	466
II. Dobrota Boží jest původkyně tvorstva -	467
III. Vše má svůj původ v milosti Boží - - -	469
IV. Nezávislost Boha na tvorech - - - - -	470
V. Nejsvětější Trojice - - - - -	471
VI. Proč se Duch Boží vznášel nad vodami -	472
VII. Působení Ducha svatého - - - - -	473
VIII. Spojení s Bohem tvoří jedinou blaženost rozumných bytostí - - - - -	474
IX. Proč se Duch Boží sám vznášel nad vo- dami - - - - -	475
X. Vše jest darem Božím - - - - -	477
XI. Obraz Trojice ve člověku - - - - -	478
XII. Účinnost křestní vody jest od Ducha sva- tého - - - - -	479
XIII. Odpuštění hříchů jest od Ducha svatého	480
XIV. Víra s nadějí nám dodává síly - - - - -	482
XV. Co rozumí oblohou a hořenímí vodami	483
XVI. Bůh jest nezměnitelný - - - - -	486
XVII. Co jest pevnina, co moře - - - - -	487
XVIII. Spravedliví jsou přirovnáni ke hvězdám	488
XIX. Cesta dokonalosti - - - - -	491
XX. Výklad slov: „Vyvodte vody živá zvířata, která se pohybují; létavci pak nad zemí pod nebeskou oblohou lítejtež“ - - - -	493
XXI. Výklad slov: „Vydejž země živočistvo“	495
XXII. Znovuzrození ducha - - - - -	499
XXIII. O čem může souditi duchovní člověk - -	500
XXIV. Proč Bůh požehnal lidem, ptákům a ry- bám - - - - -	503
XXV. Plody země označují skutky milosrden- ství - - - - -	507
XXVI. Radost a užitek ze skutků milosrdenství	508
XXVII. Co značí ryby a mořské obludy - - - -	511
XXVIII. Proč přidáno, že vše, co Bůh stvořil, bylo velmi dobré - - - - -	512
XXIX. Díla Boží jsou ustavičně dobrá - - - - -	513
XXX. Sny Manichejských - - - - -	514
XXXI. Co se líbí Bohu, líbí se i zbožným - - -	515

XXXII. Přehled činnosti Boží - - - - -	516
XXXIII. Veškerý tvor ať chválí Boha - - - - -	518
XXXIV. Mystický výklad celého stvoření - - - - -	519
XXXV. Prosba o pokoj - - - - -	521
XXXVI. Proč nemá sedmý den večera - - - - -	521
XXXVII. Jak Bůh odpočívá v nás - - - - -	521
XXXVIII. Jinak vidí stvoření Bůh, jinak člověk - -	522